

سنڌي

جنت جون نعمتون

شيخ تقي رقت، ايمير آهلي سنت، عالم دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال
محمد الياس عطار قادري رضى
دامت بركاتهم العالیه

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ڪتاب پڙهڻ جي دعا

ديني ڪتاب يا اسلامي سبق پڙهڻ کان پھريان هيٺ ڏنل دعا پڙهي
چڏيو ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ جيڪو ڪجهه پڙهندا ياد رهندو، دعا هي آهي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ترجمو: اي الله عَزَّوَجَلَّ اسان تي علم ۽ حڪمت جا دروازا کولي ڇڏ ۽ اسان تي
پنهنجي رحمت نازل فرما! اي عظمت ۽ بزرگي وارا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفڪر بيروت)

طالب غم
مدینہ
بقیع
و
مغفرت

(نوٽ: اول آخر هڪ ڪپيرو درود شريف پڙهي ڇڏيو)

رسالي جو نالو: جنت جون نعمتون
ڇاپو پهريون: شوال المڪرم 1441ھ، مئي 2020ع
تعداد: ڪتابچو
ڇاپيندڙ: مڪتبه المدينه عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه باب المدينه ڪراچي

مدني التجا: ڪنهن کي به هي ڪتاب ڇاپڻ جي اجازت ناهي

ڪتاب خريد ڪندڙ توجهه فرمائين

ڪتاب جي ڇپائي ۾ ڪا وڏي خرابي هجي يا صفحا گهٽ هجن يا بائبنڊنگ
۾ اڳتي پوئتي ٿي ويا هجن ته مڪتبه المدينه سان رابطو فرمايو.

شيخ طريقت، امير اهل سنت، بانيء دعوت اسلامي، حضرت علامہ

دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ

مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي

جو اردو زبان ۾ رسالو

جنت جون نعمتون

ترجمو پيشڪش

ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ (دعوت اسلامي) هن رسالي جو آسان سنڌي زبان ۾ ترجمي ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش ڪئي آهي. جيڪڏهن ترجمي يا ڪمپوزنگ ۾ ڪٿي ڪا ڪمي بيشي نظر اچي ته ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ کي آ لڳه ڪري ثواب جا حقدار بڻجو.

رابطي جي لاءِ:

مڪتب ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ (دعوت اسلامي) عالمي مدني مرڪز فيضان
مدينه محله سو داگران پراڻي سبزي منڊي باب المدينه ڪراچي

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جنت جون نعمتون

دُرود شريف جي فضيلت

سرڪار مدينه، راحت قلب و سيئه، صاحبِ مَعْطَرِ پسينه ﷺ جو فرمان عافيت نشان آهي. اي ماڻهون! بيشڪ قيامت جي ڏينهن ان جي دهشتن ۽ حساب ڪتاب کان جلدي نجات پائڻ وارو اهو شخص هوندو جنهن توهان مان مون تي دنيا جي اندر ڪثرت سان دُرود پاڪ پڙهيا هوندا. (الفردوس ج 5 ص 375 حديث 8210)

صَلُّوا عَلَى الْكَئِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

ڇڄل خور ڪڏهن به سڄو نٿو ٿي سگهي

جڏهن به اوهان وٽ ڪير اچي ڪري ڪنهن جي غيبت ڪري ان تي بالڪل اعتماد نه ڪريو ڇو جو غيبت ڪرڻ جي سبب اهو فاسق ٿي ويندو آهي ۽ فاسق جي خبر مُعْتَبَر نه هوندي آهي، حضرت سيّدنا امام محمد بن شهاب زُهري رحمۃ الله عليه هڪ ڀيري بادشاهه سُليمان بن عبدالمَلِك وٽ تشریف فرما هئا. هڪڙو ماڻهو آيو ته بادشاهه ناپسند انداز سان انکي چيو ته مونکي خبر ملي آهي تو منهنجي خلاف فلاڻي فلاڻي ڳالهه ڪئي آهي. هن جواب ڏنو مان ته اهڙو ڪجهه به نه چيو آهي، بادشاهه اصرار ڪندي چيو ته جنهن مونکي ٻڌايو آهي اهو سڄو ماڻهو آهي ته حضرت سيّدنا امام زُهري رحمۃ الله عليه بادشاهه کي مخاطب ٿي ڪري فرمايو (اوهان کي جنهن اها خبر ڏني اهو ته ڇڄلي

هڻڻ وارو ٿيو ۽ ”چغل خور ڪڏهن به سچو نٿو ٿي سگهي!“ هي ٻڌي ڪري بادشاهه سنڀلجي ويو ۽ چوڻ لڳو! حضور اوهان بالڪل نيڪ فرمايو پوءِ ان شخص کي چيائين اِذْهَبْ بِسَلامٍ يعني تون سلامتي سان واپس وڃ. (احياء العلوم ج 3 ص 193)

سیدنا عمر بن عبدالعزیز جو طرز عمل

امیر المؤمنین حضرت سیدنا عمر بن عبدالعزیز رحمۃ اللہ علیہ جي خدمتِ با برکت ۾ هڪ شخص حاضر ٿيو ان ڪنهن جي باري ۾ ڪا بُري (مَنفِي NEGATIVE) ڳالهه ڪئي پاڻ رحمۃ اللہ علیہ فرمايو. جيڪڏهن تون چاهين ته اسان تنهنجي معاملي جي تحقيق ڪيون، جيڪڏهن تون ڪوڙو نڪردين ته هن آيتِ مبارڪ جو مصداق ٿيندي:

إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنْهُ

ترجمو: جيڪڏهن ڪو فاسق توهان وٽ ڪا خبر آڻي ته پوءِ تحقيق ڪري وٺو.
(پ. 26، الحجرات، 6)

اگر تون سچو هوندين ته هيءُ آيتِ ڪريم تو تي صادق ايندي:

هَٰذَا مَثَلٌ بَيْنِي وَبَيْنَكَ

ترجمو ڪترا لایمان: گهڻو طعنا هڻندڙ وڏو چغلخور. (پ 29 القلم 11)

جيڪڏهن تون چاهين ته اسان توکي معاف ڪيون. عرض ڪيو يا امیر المؤمنین! معاف فرمائي ڇڏيو. آئینده مان ائين (غیبتون ۽ چغل خوريون) نه ڪندس. (احياء العلوم ج 3 ص 193)

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسانجي

مغفرت ٿئي. اَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

تون مون وٽ ٽي برائيون ڪٽي آئين

هڪ شخص ڪنهن بزرگ رحمۃ الله عليه جي بارگاه ۾ حاضر ٿي ان کي ان جي دوست جون ڪجهه منفي (NEGATIVE) ڳالهيون ٻڌايون، ان تي هن (بزرگ رحمۃ الله عليه) ارشاد فرمايو. افسوس! تون مون وٽ ٽي برائيون ڪٽي آئين (1) مونکي منهنجي اسلامي پاءُ کان نفرت ڏياري (2) ان جي ڪري منهنجي دل کي (تشویش ۽ وسوسن ۾) مشغول ڪئي ۽ (3) ۽ پنهنجي امين (امانتدار) نفس تي تهمت لڳائي (يعني مان ته تو کي امانتدار سمجهندو هيس پر تون ته پيٽ جو هلو ڪئين). (احياء العلوم ج 3 ص 193)

محبت جي چورن کان بچو

بزرگانِ دين رحمۃ الله عليه فرمائن ٿا عقل جي دشمنن ۽ محبتن جي چورن کان بچو اهي چور بدگوئي (خراب ڳالهيون) ڪرڻ وارا ۽ چغلي هڻڻ وارا آهن ۽ چور ته مال چورائيندا آهن جڏهن ته هي (غيبتون ڪرڻ ۽ چغليون هڻڻ وارا ماڻهو) محبتون چورائيندا آهن. (المستطرف ج 1 ص 151)

جدا ٿيڻ تائين حالت جهاد ۾

حضرت سيّدنا منصور بن رِزْدَان رحمۃ الله عليه فرمائن ٿا: الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم! مون وٽ عموماً جيڪو به اچي ويهندو آهي اهو جيستائين هليو نه

وڃي مان ڄڻ ته ان سان حالتِ جهاد ۾ هوندو آهيان. ان جي ڪري ته اهو مونکي منهنجي دوستن سان مُنَکَر ڪرڻ (يعني نفرت ڏيارڻ کان) مڙندو ناهي. (نه بچندو آهي) يا منهنجي غيبت ڪرڻ وارن جون غيبتون مون وٽ پهچائي مونکي تشویش ۾ وجهندو ۽ آزمائش ۾ مبتلا ڪندو آهي. (تَنْبِيهِ الْمُغْتَرِبِينَ ص 196)

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جِي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي مغفرت ٿئي. اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مجھے غيبتوں سے بچایا اَلِي مجھوں چغلیوں سے سدایا اَلِي
کبھی بھی لگاؤں نہ تہمت کسی پر دے توفیق صدق و وفا پا اَلِي

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

مدني چينل جي بدولت مرڻ کان 17 ڏينهن پهرين ايمان ملي ويو

صديق آباد (باب المدینہ ڪراچي) جي هڪ اسلامي پاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته 20 اپريل 2009 سومر جي ڏينهن باب المدینہ ڪراچي جي تقريباً 50 سالن کان رهائشي هڪ غير مسلم مدني چينل تي جڏهن اسلام جي حقيقي تعليم کي ٻڌو ته متاثر ٿي اسلام قبول ڪيائين، ان جو اسلامي نالو محمد صديق رکيو ويو، هو خميس تي دعوتِ اسلامي جي عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدینہ جي ٿيڻ واري هفتي وار سُنَن پريمي اجتماع ۾ شريڪ ٿيو ۽ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هتو هت عاشقانِ رسول سان گڏ دعوتِ اسلامي جي سُنَن جي تربيت جي 12 ڏينهن جي مدني قافلي جو مسافر بڻجي ويو، مدني قافلي کان واپس

اچڻ جي ٻئي يا ٽئين ڏينهن ڪڪري گراؤنڊ باب المدينه ڪراچي جي ويجهو هڪ گاڏي ان کي چيپاتي ڇڏيو اهو حادثو حياتي وندڙ ثابت ٿيو. هن طرح هو اسلام جي انمول دولت سان مالا مال ٿيڻ جي تقريباً 17 يا 18 ڏينهن کان بعد هن دنيا کان رخصت ٿي ويو، الله تعاليٰ ان جي مغفرت فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْن صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

مدني چينل کي مهم ۽ نفس و شيطان کي خلاف جو بهي دیکھي گا کريگان شاء الله اعترف
نفس اماره پي ضرب ايسی لگي زوردار که ندامت کے سبب هو گا گنهگار اڻڪبار

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ عَلَی مُحَمَّد
تُوبُوا اِلَی اللہ! اَسْتَغْفِرُ اللہ
صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ عَلَی مُحَمَّد

مرڻ کان پهريائين ڪو سڌري پوندو آهي تہ ڪو خراب

الحمد لله خوش نصيب ٻانهي کي موت کان صرف 17 يا 18 ڏينهن پهريان اسلام جي دولت نصيب ٿي وئي، الله قدير عَزَّوَجَلَّ جي خفيه تدبير ڪنهن جي باري ۾ ڇا آهي اهو ڪنهن کي معلوم ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ بي نياز آهي ڪير ته پنهنجي پوري عمر ڪُفر ۾ گذاري پر مرڻ جي وقت ايمان جي دولت سان سرفراز ٿي وڃي، جڏهن ته ڪو سڄي عمر نيڪين ۾ گذارڻ جي باوجود مرڻ جي وقت بري خاتمي سان مرنڊو آهي، اسان رب دُوالجلال عَزَّوَجَلَّ کان پلائي جو سوال ٿا ڪيون. هڪ عبرت پري حديث پاڪ ملاحظه فرمايو: اُمُّ الْمُؤْمِنِيْنَ حضرت

سَيِّدُنَا عائِشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا کان مروی آهي ته جڏهن الله تعاليٰ ڪنهن ٻانهي سان پلائيءَ جو ارادو فرمائيندو آهي ته ان جي مرڻ کان هڪ سال پهريان ئي هڪ فرشتو مقرر فرمائيندو آهي جيڪو ان کي سڌي راهه تي لڳائيندو رهندو آهي ايستائين جو هو خير (پلائيءَ) تي مري ويندو آهي ۽ ماڻهو چوندا آهن فلاڻو شخص سني حالت ۾ فوت ٿيو آهي، جڏهن اهڙو خوش نصيب ۽ نيڪ شخص مرڻ لڳندو آهي ته ان جو روح نڪرڻ ۾ جلدي ڪندو آهي ان وقت هو الله عَزَّوَجَلَّ سان ملاقات ڪي پسند ڪندو آهي. ۽ الله عَزَّوَجَلَّ ان جي ملاقات ڪي، جڏهن الله عَزَّوَجَلَّ ڪنهن سان برائيءَ جو ارادو ڪندو آهي ته مرڻ کان هڪ سال پهريان هڪ شيطان ان تي مسلط ڪندو آهي جيڪو ان کي دوکو ڏيندو رهندو آهي ايستائين جو هو پنهنجي بدترين وقت ۾ مري ويندو آهي، ان وٽ جڏهن موت ايندي آهي ته ان جي جان قاسم لڳندي آهي ان وقت هي الله عَزَّوَجَلَّ سان ملڻ کي پسند نه ڪندو آهي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ ان سان ملڻ کي.

(مُسْنَدُ ابْنِ راهويه ج: 3 ص 503)

ايمان پڙهڻ موت مدینه کی لڳي ۾
مدفن مرا محبوب کے قدموں میں بنادے

ايمان جي بهار آئي فيضانِ مدينه ۾

سلطان آباد (باب المدينه ڪراچي) جي اسلامي پاءَ جي بيان جو خلاصو آهي ته اسان جي علائقي ۾ هڪ غير مُسلم (عمر تقريباً 30 سال) پنهنجي دوستن سان رهندو هو جنهن ۾ ڪجهه مسلمان به هئا، اڄڪلهه جي اڪثر نوجوانن وانگر هو به ڪيبل تي فلمون ۽ ڊراما ڏسندا هئا. جڏهن رمضان المبارڪ 1429 هـ ۾ مدني چينل جو آغاز ٿيو ته ڪيبل تي ان جا مدني سلسلا جاري ٿيا، ان غير مسلم جڏهن اهي سلسلا ڏٺا ته ان

کي ڏاڍا سٺا لڳا، هاڻي هو اڪثر مدني چينل تي ڏسندو هو، مدني چينل جي برڪت سان آخر ڪار ڪُفر جي اونداهي کان نجات وٺڻ ۽ اسلام جي نور سان پنهنجي دل کي چمڪائڻ لاءِ دعوتِ اسلامي جي عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه ۾ حاضر ٿيو ۽ ڪلمو پڙهي ڪري مسلمان ٿي ويو. پوءِ هي اسلامي ڀاءُ هفتيوار ستن ڀيري اجتماع ۾ هزارين اسلامي ڀائرن ۽ مدني چينل جي ناظرين جي سامهون سرڪارِ غوثِ اعظم رحمۃ الله عليه جو مريد ٿي قادري رضوي به ٿي ويو، باجماعت نماز جي پابندي شروع ڪيائين. چهري تي ڏاڙهي شريف به سجائي، ڪڏهن ڪڏهن سبز سبز عمامو شريف پائي ڪري ان جو فيض به حاصل ڪرڻ لڳو. دعوتِ اسلامي جي مدرسه المدينه (بالغان) ۾ قرآن مجيد پڙهڻ جو سلسلو به شروع ڪيائين ۽ صحراءِ مدينه مدينه الاولياءِ ملتان شريف ۾ ٿيڻ واري دعوتِ اسلامي جي ٽن ڏينهن واري بين الاقوامي ستن ڀيري اجتماع ۾ شريڪ به ٿيو الله تعاليٰ ان کي ۽ اسان سڀني کي ايمان تي ثابت قدم رکي.

ناچ گانن اور فلمون سے یہ چینل پاک ہے مدنی چینل حق بیاں کرنے میں بھی بے باک ہے
مدنی چینل میں نبی کی سنتوں کی دھوم ہے اور شیطان لعین رنجور ہے مغموں ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ عَلَی مُحَمَّدٍ

غیبت ڪرڻ واري جي دعا قبول ناهي ٿيندي

حضرت سيّدنا فقيه ابوالکلیث سمرقندي رحمۃ الله عليه فرمائن ٿا تڏهن ماڻهن جي دعا قبول ناهي ٿيندي (1) جيڪو حرام مال کائيندو هجي (2)

جيڪو گهڻي غيبت ڪندو هجي (3) جيڪو مسلمانن سان حسد ڪندو هجي. (تَنْبِيهُ الْغَافِلِينَ ص 95)

جنت جي ضمانت

نَبِيِّنَ جِي سُلْطَان، رَحْمَتِ عَالَمِيَان، مَحْبُوبِ رَحْمَان ﷺ جو فرمانِ برکت نشان آهي: جيڪو شخص پنهنجي گهر ۾ ويٺو هجي. ۽ ڪنهن مسلمان جي غيبت نه ڪري ته الله تعاليٰ ان لاءِ (جنت) جو ضامن آهي. (المعجم الاوسط للطبراني ج 3 ص 46 حديث 3822)

جنت ۾ آقا ﷺ جو پاڙيسري

حضرت سَيِّدُنَا أَبُو سَعِيدِ خَدْرِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بيان ڪن ٿا ته رَسُولُ اللهِ ﷺ فرمايو: جيڪو شخص صحيح طرح نماز پڙهندو هجي، ان جا عيال (يعني گهرياتي) گهڻا ۽ مال ٿورو هجي ۽ اهو شخص مسلمانن جي غيبت نه ڪندو هجي ته مان ۽ اهو (شخص) جنت ۾ هن بن وانگر هونداسين. (يعني پاڻ ڪريم ﷺ شهادت جي آڱر ۽ وچ واري آڱر ملائي ڏيکاري). (مُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى ج 1 ص 428 حديث 986)

”يارب اسان تي جنت نصيب فرما“ جي 22 ٻاويهن اٿرن جي نسبت سان جنت جون 22 جهلڪيون

مَنا مَنا اسلامي ڀائرو! سَمِعَنا اللّٰهَ ذَكَرَ ڪيل حديثِ پاڪ ۾ جنت جي اندر مديني جي تاجور ﷺ جي پاڙيسري ٿيڻ جو ڪهڙو (نه) خوب مدني نسخو بيان ڪيو ويو آهي سُبْحَانَ اللهِ، سُبْحَانَ اللهِ، سُبْحَانَ اللهِ جنت جي عظمت جي به ڇا ڳالهه ڪجي. دعوتِ اسلامي

جي اشاعتي اداري مڪتبہ المدینہ جي شايع ٿيل 1250 صفحن تي مُشتمل ڪتاب بهارِ شريعت جلد اول صفحي 152 کان 162 تي لکيل ”جنت ڪي مان ڪجهه جهلڪيون ملاحظہ فرمايو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** منهن ۾ پاڻي اچي ويندو. **اللَّهُ رَبُّ الْعِزَّتِ عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت پري جنت جي چاهت ۾ بيقرار ٿي وڃو ۽ ان کي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش کي تيز ڪيو جيئن ته لکيل آهي ته **♦ جيڪڏهن جنت جي ڪا ننهن برابر شيءِ دنيا ۾ ظاهر ٿئي ته تمام آسمان ۽ زمين ان سان سينگارجي وڃن ۽ ♦ جيڪڏهن جنتي جو ڪنگڻ (هڪ زيور) ظاهر ٿئي ته آفتاب (سج) جي روشني ختم ڪري ڇڏي، جيئن آفتاب تارن جي روشنيءَ کي ختم ڪندو آهي ۽ ♦ جنت جي ايتري جڳهه جنهن ۾ چُهَبُڪ رکي سگهون دنيا وَمَا فِيهَا (يعني دنيا ۽ ان جي اندر جيڪو ڪجهه آهي) ان کان بهتر آهي ♦ جنت جون پٿيون سون ۽ چانديءَ جي سرن ۽ مشڪ جي گاري مان ٺهيل آهن. ♦ جنتين کي جنت ۾ هر قسم جا ذائقيدار ۽ مزيدار کاڌا ملندا ♦ جيڪو چاهيندا فوراً انهن جي سامهون موجود ٿيندو. ♦ جيڪڏهن ڪنهن پکيءَ کي ڏسي ان جي گوشت کائڻ جي دل چوندي ته انهيءَ وقت پُڳل پکي انهن وٽ ايندو ♦ جيڪڏهن پاڻي وغيره جي خواهش ٿئي ته ڪوڙا (ٺڪر جي ٿاڻو جو هڪ قسم) پاڻ ٿي هٿ ۾ اچي ويندا انهن ۾ نيڪ اندازي جي مطابق پاڻي، کير، شراب ۽ ماکي هوندي جيڪا انهن جي خواهشن کان هڪ قطرو به نه گهٽ نه وڌ ♦ پيئڻ کان پوءِ پاڻ ٿي جتان آيا هئا اتي هليا ويندا ♦ اتي جو شراب دنيا جهڙو ناهي جنهن ۾ بدبو ۽ ڪوڙاڻ ۽ نشو هوندو آهي ۽ پيئڻ وارا بي عقل ٿي ويندا آهن ۽ بيحد غصي ۾ اچي (هوش مان نڪري) خراب ڳالهائيندا آهن، اهو پاڪ شراب انهن سڀني ڳالهين کان پاڪ ۽ مُنزه آهي ♦ اتي نجاست، گندگي، پاخاني،**

پيشاب، ٿڪ، نڪ جي غلاظت، ڪن جي مير ۽ بدن جو مير ۽ احتلام (بلڪل) نه هوندو ۽ هڪ خوشبودار فرحت بخش اوگرائي ايندي، خوشبودار فرحت بخش پگهر نڪرندو ۽ سڄو کاڌو هضم ٿي ويندو ۽ اوگرائي ۽ پگهر مان مُشڪ جي خوشبو نڪرندي هر وقت زبان مان تسبيح ۽ تڪبير قصد (ارادي) ۽ بلا قصد (بغير ارادي) ساه وانگر جاري هوندي ۽ گهٽ ۾ گهٽ هر شخص جي سيرانديءَ واري پاسي ڏانهن ڏهه هزار خادم بينل هوندا ۽ خادمن ۾ هر هڪ خادم جي هٿ ۾ چانديءَ جو پيالو هوندو ۽ ٻئي هٿ ۾ سون جو، ۽ هر پيالي ۾ نئين نئين رنگ جي نعمت هوندي. ۽ جيترو کائيندو ذاتقي ۾ گهٽتائي نه ايندي پر زيادتي ٿيندي هر لقمي (گرهم) ۾ 70 مزا هوندا هر مزو ٻئي کان جدا هوندو اهي مزا معاً (يعني هڪ ئي وقت) محسوس ٿيندا هڪ جو احساس ٻئي کان روڪڻ وارو نه هوندو. جئين جا نه ڪپڙا پراڻا ٿيندا نه جواني فنا (ختم) ٿيندي. جيڪڏهن جنّت جو ڪپڙو دنيا ۾ پاتو وڃي ته جيڪو ڏسي، بيهوش ٿي وڃي ۽ ماڻهن جو نظرون ان کي برداشت ڪري نه سگهن. ۽ جيڪڏهن ڪا حور سمند ۾ ٿڪ اچائي ته ان جي ٿڪ جي مٺاڻ جي ڪري سمند مٺا ٿي وڃن، ۽ هڪ روايت ۾ آهي جيڪڏهن جنّت جي عورت ست سمنڊن ۾ ٿڪ اچائي ته اهي ماکيءَ کان به وڌيڪ مٺا ٿي ويندا ۽ مٺي جي وارن ۽ پنڀڻن ۽ پُرڻ کان سواءِ جنّتي جي بدن تي ڪٿي به وار نه هوندا. ۽ سڀ بي ريش (نوجوان) هوندا سرمو پاڻل اکيون ۽ 30 سالن جا لڳندا ڪڏهن ان کان وڌيڪ نه لڳندا. ۽ پوءِ ماڻهو الله ﷻ جي حڪم سان هڪ بازار ۾ ويندا جنهن ۾ چوڌاري ملائڪ هوندا ان ۾ اهي شيون هونديون جنهن جي مثل نه اکين ڏٺو نه ڪنن ٻڌو ۽ نه دلن ۾ انهن جو خيال

گذريو هوندو، انهن مان جيڪي شيءِ چاهيندا انهن کي ملندي ۽ خريد وڪرو نه هوندو جڏتي ان بازار ۾ هڪ ٻئي سان ملندا. ننڍي مرتبي وارو وڏي مرتبي واري کي ڏسندو ان جو لباس پسند ڪندو ۽ اڃا گفتگو ختم ٿي نه ٿيندي ته هو خيال ڪندو ته منهنجو لباس ان کان سٺو آهي ۽ هي ان لاءِ آهي ته جڏتي ۾ ڪنهن جي لاءِ به ڏک ناهي. ♦ جڏتي پاڻ ۾ ملڻ چاهيندا ته هڪ جو تخت ٻئي وٽ هليو ويندو. ۽ انهن ۾ الله ﷻ وٽ سڀ کان مُعَزَّز اهو هوندو. ♦ جيڪو الله تعاليٰ جي وجهه ڪريم جي ديدار سان هر صبح ۽ شام جو مُشَرَف ٿيندو. ♦ جڏهن جڏتي جنت ۾ ويندا الله ﷻ انهن کي فرمائيندو ڪجهه ٻيو گهرو ٿا جيڪو توهان کي ڏيان؟ عرض ڪندا.. تو اسان جا منهن روشن ڪيا، جنت ۾ داخل ڪيئي، جهنم کان نجات ڏني. ♦ ان وقت پردو جيڪو مخلوق تي هيو هتي ويندو ته ديدارِ الاهيءَ کان وڌيڪ انهن کا ڪابه شيءِ نه ملندي.

اَللّٰهُمَّ اَرْفُقْنَا زِيَارَةً وَجِهَكَ الْكَرِيمَ بِجَاهِ حَبِيبِكَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالتَّسْلِيمُ، آمين!

ترجمو: يا الله ﷻ پنهنجي حبيب رؤف ﷺ جي صدقي پنهنجو ديدار نصيب فرما (آمين)

جنت ۾ پڙهي مري آقا ڪا بنادي

الله ڪرم اتان گنه گاري ۽ فرما

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ! أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

حُورون حاصل ڪرڻ جو عمل

منا منا اسلامي ڀائرو! غيبتن ۽ گناهن پرين ڳالهين مان جان چڏايو ۽ پاڻ کي جنت جو حقدار بڻايو. ٿوري زبان لوڏيو “اَسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ” ”زبان تي آڻيو ۽ جنت جون حُورون حاصل ڪيو. جيئن ته هڪ بزرگ ^{رحمۃ الله عليه} چاليهن سالن تائين الله ^{عَزَّوَجَلَّ} جي عبادت ڪئي هڪ ڀيري دعا ڪيائون، يا الله ^{عَزَّوَجَلَّ} تنهنجي رحمت سان مونکي جيڪو ڪجهه جنت ۾ ملڻ وارو آهي ان جي ڪا جهلڪ دنيا ۾ به ڏيکار اڃا دعا جاري هئي ته محراب هڪ دم ڦاٽي پيو ۽ ان مان هڪ حسين و جميل حُورَ نڪتي. ان چيو ته توکي جنت ۾ مون جهڙيون سؤ حُورون عطا ڪيون وينديون. جن مان هر هڪ کي سؤ سؤ خادماڻو ۽ هر خادم کي سؤ سؤ ٻانهيون هونديون ۽ هر ٻانهي تي سؤ سؤ ناظمائون (انتظام ڪرڻ واريون) هونديون اهو ٻڌي ڪري اهو بزرگ خوش ٿيو ۽ سوال ڪيائين. ڇا ڪنهن کي جنت ۾ مونکان وڌيڪ به ملنديون. جواب مليو ايترو ته هر ان عام جنتيءَ کي ملنديون جيڪو صُبح ۽ شام ^{اَسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ} پڙهندو آهي. (روض الرياحين ص 55)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّيَ اللهُ عَلَى مُحَمَّد

مسلمانن جي عزت وغيره

بئي مسلمان تي حرام آهي

نبين جي سلطان، رحمت عالميان، محبوبِ رحمٰن ^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ} جو فرمانِ عبرتِ نشان آهي مسلمان جون سڀ شيون مسلمان تي حرام آهن ان جو مال ۽ ان جي عزت ۽ ان جو خون ڪنهن ماڻهوءَ جي

بُري هجڻ جي لاءِ ايترو ئي ڪافي آهي جو اهو پنهنجي مسلمان ڀاءُ کي حقير سمجهي. (سُنَنِ ابِي داود ج 4 ص 354 حديث 4882)

نڪبر ڇا ٿي چوندا آهن

منا مٺا اسلامي ڀائرو! پاڻ کان ڪنهن کي گهٽ سمجهڻ ان کي تڪبر چئبو آهي، تڪبر هڪ ته خود حرام آهي ۽ وڌيڪ ان جي سبب غيبت جو گناه به ٿيندو آهي. مغرور ماڻهو جنهن کي حقير (يعني گهٽ سمجهندو) آهي، ان تي ٺٺول به ڪندو آهي.

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ 26 سِيپاري سُورَةُ الْحُجَرَاتِ آيت نمبر 11 ۾ فرمائي ٿو:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ

ترجمو ڪنزالايمان: اي ايمان وارو! مرد، مردن تي ٺٺول نه ڪن عجب نه آهي جو اُهي ٺٺول ڪندڙن کان بهتر هجن ۽ نه عورتون عورتن سان، ٿي سگهي ٿو جو اهي مسخري ڪندڙين کان بهتر هجن. (پ ۲۶، الحجرات، ۱۱)

ڪنهن تي حقارت سان نه ڏسو

حضرت سيدنا امام احمد بن حنبل مڪي شافعي رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ هن آيت جي تحت فرمائن ٿا ”سُخْرِيه“ مان مراد هي آهي جنهن کي توکيو وڃي، ان ڏانهن حقارت سان ڏسڻ، هن حڪم خداوندي عَزَّوَجَلَّ جو مقصد هي آهي ته ڪنهن کي حقير نه سمجهو، ٿي سگهي ٿو ته هو الله عَزَّوَجَلَّ وٽ توهان کان بهتر افضل ۽ زياده مُقَرَّب هجي. جيئن ته سرڪار ابد قرار، شافع روز شمار، ٻنهي جهانن جي مالڪ ۽ مختار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان خوشبودار آهي. ”ڪيتراڻي پريشان حال، ۽ پراڻن ڪپڙن وارا

اهڙا آهن جنهن جي ڪو پرواهه نٿو ڪري پر جيڪڏهن هو الله ﷻ تي ڪنهن ڳالهه جو قسم کڻن ته اهو الله ﷻ ضرور ان کي پورو فرمائيندو آهي.“ (سنن ترمذي ج 5 ص 459 حديث 3880) ابليس لعين حضرت سيدنا آدم صفي الله ﷻ علي نبينا وعلية الصلوة والسلام کي حقير سمجهيو ته الله ﷻ ان کي هميشه هميشه لاءِ خساري (يعني نقصان) ۾ مبتلا ڪري ڇڏيو. ۽ حضرت سيدنا آدم صفي الله ﷻ علي نبينا وعلية الصلوة والسلام هميشه جي عزت سان گڏ ڪامياب ٿي ويا، انهن ٻنهي ۾ وڏو فرق آهي، هتي ان معنيٰ جو به احتمال (امڪان آهي) ته ڪنهن ٻئي کي حقير نه سمجهه ان لاءِ جو ممڪن آهي ته هو عزت وارو ٿي وڃي، ۽ تون ذليل ٿي وڃين پوءِ هو توکان بدلو وٺي.

لَا تُهَيِّنَ الْفَقِيرَ عَلَّكَ أَنْ تَرُكَهُ يَوْمًا وَالِدَّاهِرُ قَدْ رَفَعَهُ

يعني: فقير (غريب ماڻهوءَ) جي توهين نه ڪر شايد تون ڪنهن ڏينهن فقير (يعني غريب) ٿي وڃي، ۽ زماني جو مالڪ ﷻ ان کي امير ڪري ڇڏي.

(الرواجر عن اقتراف الكبار ج 2 ص 11)

مسلمان ڪير؟ مهاجر ڪير؟

مٿا مٿا اسلامي پائرو! مسلمانن لاءِ ضروري آهي ته ان جي ذات کان ڪنهن مسلمان کي ڪنهن به طرح جي ناحق تڪليف نه پهچي. نه ان جو مال ڦري، نه عزت خراب ڪري، نه ان کي ڊڙڪا ڏئي، نه ان کي ماري ۽ پڻ مسلمانن کي پاڻ ۾ جهڳڙڻ (وڙهڻ) سان ڪهڙو واسطو! هي ته هڪ ٻئي جا مُحافِظ هوندا آهن، جيئن الله ﷻ جي محبوبِ ڏانا عيُوب مُترَه عن العيُوب ﷻ الله عليه وآله وسلم جو فرمانِ هدايت نشان آهي (ڪامل) مسلمان اهو آهي جنهن جي زبان ۽ هٿ کان ٻئي مسلمان کي

تڪليف نه پهچي ۽ (ڪامل) مُهاجر اهو آهي جيڪو ان شيءِ کي ڇڏي ڏئي جنهن کان الله تعاليٰ منع فرمايو آهي. (صحيح بخاري ج 1 ص 15 حديث 10)

هن حديث پاڪ جي تحت مُفسر شَهِير حَكِيمُ الْأُمّت حضرت مُفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا ڪامل مسلمان اهو آهي جيڪو لُغَةً (يعني لغوي اعتبار سان) ۽ شرعاً به هر طرح مسلمان هجي (۽) مومن اهو آهي جيڪو ڪنهن مسلمان جي غيبت نه ڪري ڳاريون نه ڏئي. طعنا ۽ چغلي وغيره نه هڻي نه ڪنهن کي ماري نه ان جي خلاف ڪجهه لکي، وڌيڪ فرمائن ٿا ڪامل مهاجر اهو مسلمان آهي، جيڪو وطن ڇڏڻ سان گڏ گناهه به ترڪ ڪري يا گناهه ڇڏڻ به لُغَةً هجرت آهي جيڪا هميشه رهندي. (مرآة المناجیح ج 1 ص 29)

اشاري سان تڪليف ڏيڻ به جائز نه آهي

سرڪارِ مدينه منوره سردارِ مڪرمه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: ڪنهن مسلمان کي جائز ناهي ته هو ڪنهن مسلمان کي خوفزدہ ڪري. (سنن ابی داود ج 4 ص 391 حديث 5004) هڪ ٻئي مقام تي ارشاد فرمايائون: مسلمان لاءِ جائز نه آهي ته ڪنهن مسلمان ڏانهن اک سان اهڙيءَ طرح اشارو ڪري جنهن سان ان کي تڪليف پهچي.

(الزُّهْدُ لِابْنِ مُبَارَكٍ ص 240 رقم 689 ، اِتِّحَافُ السَّادَةِ لِلزَّيْبِيِّ ج 7 ص 177)

خوفناڪ خارش

منا منا اسلامي ڀائرو! مسلمان کي تڪليف ۽ ايذاء ڏيڻ ته گهڻو آسان لڳندو آهي، ڪنهن کي ڌڙڪا ڏنائين، ڪنهن جي بي عزتي ڪري ڇڏيائين، ڪنهن جي غيبت ڪيائين! ڪنهن تي ٽُهْمَت هيائين، پر رَبِّ الْعِزَّةِ عَزَّوَجَلَّ جي ناراضگي جي صورت ۾ آخرت ۾ هي سڀ ڏاڍو

مهانگو پئجي ويندو. جيئن ته دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري
مكتبة المدينة جي شايع ٿيل رسالي (ظلم کا انجام) صفحي 21 تي آهي:
حضرت سيدنا يزيد بن شجره رحمۃ اللہ علیہ فرمائن ٿا جيئن سمنڊ جا
ڪنارا هوندا آهن اهڙي طرح جهنم جا به ڪنارا آهن جن ۾ بُختي
اُنن (تيز ۽ ڊگهن اُنن) جهڙا نانگ ۽ ڇڙن جهڙا وڇون رهندا آهن.
جهنم وارا جڏهن عذاب جي گهٽتائيءَ لاءِ فرياد ڪندا ته حڪم ٿيندو
ته ڪنارن کان ٻاهر نڪرو، اهي جيئن ئي ٻاهر نڪرندا ته اهي نانگ
انهن کي چين ۽ چهرن کا پڪڙي وٺندا ۽ انهن جي ڪل به لاهيندا.
اهي ماڻهون اتان کان بچڻ لاءِ باهه جي طرف ڀڄندا پوءِ انهن تي
خارش مُسلط ڪئي ويندي اهي ايتري ته خارش ڪندا جو انهن جو
سڄو گوشت ڳري ويندو ۽ صرف هڏيون باقي رهنديون، پُڪار
ٿيندي، اي فُلاڻا! ڇا توکي تڪليف ٿي رهي آهي؟ هو چوندا ها.. ته
انکي چيو ويندو هي ان ايذاء جو بدلو آهي جيڪا تون مومنين کي
ڏيندو هئين. (الرغيب والترهيب ج 4 ص 280 حديث 5649)

اے خاصه خاصانِ رُسل وقتِ دعا ہے
امتِ پي ٿري آڪے عجب وقت پڙا ہے
تدبير سنڀالنے کی ہمارے نہیں کوئی
ہاں ایک دعائیری کہ مقبولِ خدا ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ عَلَی مُحَمَّدٍ

جشنِ ولادت جي برکت سان قسمت ٿي وئي

غيبت ڪرڻ ۽ ٻڌڻ جي عادت ختم ڪرڻ ۽ نمازن ۽ سُنتن تي عمل
ڪرڻ جي عادت وجهڻ لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان هميشه

وابسته رهو. سُنتن جي تربيت لاءِ مَدَنِي قَافِلَن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سُنتن پريو سفر ڪيو. ڪامياب زندگي گذارڻ ۽ آخرت سَنوارڻ لاءِ مَدَنِي اِنعامات جي مطابق عمل ڪري روزانو فڪرِ مدينه جي ذريعي رسالو پريو ۽ هر مَدَنِي مهيني جي 10 تاريخ جي اندر اندر پنهنجي ذميدار وٽ جمع ڪرايو ۽ عاشقانِ رسول سان گڏ ملي ڪري جشنِ ولادت جون خوب ڏومون مڇايو. هن جي برڪت جي به ڇا ڳالهه ڪجي! **شهرِ نواڙ ڪل ضلعي سَدَنوتِي (ڪشمير) جي هڪ اسلامي پاءُ جي** بيان جو خلاصو آهي ته رَبِيعُ النور شريف 1430ھ جي ٻارهينءَ جي رات اسانجي مسجد ۾ جشنِ ولادت جي خوشيءَ ۾ سبڙ جهنڊن ۽ بَتِين سان مسجد کي سينگاريو ويو هو. انهيءَ حالت ۾ چار شخص جيڪي نُسئي هئا مسجد جي امام صاحب جي خدمت ۾ حاضر ٿي ڪري عرض ڪرڻ لڳا، اسان نشي ڪرڻ جي تياري ڪري رهيا هئاسين ته خيال آيو ڇا اسان اڄ عيدِ ميلادُ النَّبِيِّ ﷺ جي رات به نُسئي جو گناهه ڪنداسين! چونه اسان توبه ڪيون انهيءَ لاءِ اوهان وٽ حاضر ٿيا آهيون! اهڙي طرح انهن توبه ڪئي ۽ مسجد ۾ ٿيڻ واري (اجتماع) جشنِ ولادت جون بهارون لُٽڻ ۾ شريڪ ٿي ويا. امام صاحب دعوتِ اسلامي جي ذميداران سان رابطو ڪيو اسلامي پاءُ مسجد ۾ پهتا ۽ انهن هنن سان سني طريقي سان ملاقات ڪئي ۽ فوراً مَدَنِي قَافِلِي جي جدول جي مطابق انهن جي تربيت شروع ڪري ڇڏي. انهن جو سڪڻ ۽ سيڪارڻ جو شوق ڏسڻ جهڙو هو، **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي پابندي جشنِ ولادت جي برڪت سان انهن چئني نماز جي پابندي نڀائڻ، ڏاڙهي مبارڪ سَجائڻ، 63 ڏينهن جي سُنتن پريي تربيتي ڪورس جي سعادت پائڻ، ۽ مسجدن کي آباد ڪرڻ وغيره نيڪيون

ڪرڻ جون سنيون سنيون نِيئون ڪيون ۽ پڻ گهروارن سميت سلسلہ عاليہ، قادريہ رضويہ ۾ داخل ٿي ڪري عطا ٿي ويا. هي بيان ڏيڻ وقت دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿيندي انهن کي ڪجهه ئي ڏينهن ٿيا آهن ۽ اهي هن وقت ستن جي تربيت جي 12 ڏينهن جي مدني قافلي ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ ستن ڀيري سفر ۾ آهن.

نوب جھومو اے گنگارو تمھاري عيد ہے هو گيا بخشش کاساماں عيد ميلاد النبي

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

چراغانِ بتين جي جُهر مُرِ دسي ڪري ڪافر جو قبولِ اسلام

منا منا اسلامي پائرو! ڏٺو اوهان جشنِ ولادت جون به ڇا خوب مدني بهارون آهن، عاشقانِ رسول جشنِ ولادت ملهائيندا آهن ان جي ڪري ئي ته انهن نشي ڪندڙن کي هن رحمتن ڀري رات جي خبر پئي ۽ انهن جي دل ۾ احترام پيدا ٿيو ۽ سڌا اچي ان مسجد پهتا جنهن ۾ جشنِ ولادت جو چراغان (لاٽنگ) ٿي رهيو هيو ۽ سبز سبز پرچم لوڏي رهيا هئا. جشنِ ولادت جي چراغان جي ته ڪهڙي ڳالهه آهي، هڪ اسلامي ڀاءُ مون کي ٻڌايو ته.. هڪ پيري جشنِ ولادت جي موقعي تي مسجد کي سجائي (ڪنوار) بڻايو ويو هو هڪ غير مسلم ويجهي کان گذريو، ان سينگار جي باري ۾ معلومات ڪئي، جڏهن ان کي ٻڌايو ويو ته اسان پنهنجي پياري نبي ﷺ جي ولادت جي خوشيءَ ۾ هي عظيمُ الشان چراغان ڪيو آهي ته ان جو

دل نبي آخر الزمان ﷺ جي عظمت سان پر جي ويو ته اڄ ولادت کي 1500 سال گذري ويا آهن ان جي باوجود مسلمان پنهنجي نبي ﷺ جو ايتري قدر انتظام ۽ شان و شوڪت سان جشن ولادت ملهائيندا ۽ پنهنجي مسجدن ۽ گهرن کي هيئن سجائيندا آهن (تر) بس اهو ئي دين سچو آهي. **الْحَمْدُ لِلّٰهِ** هن كفر کان توبه ڪئي ۽ ڪلمو پڙهيو ۽ مسلمان ٿي ويو.

جشن ولادت جي چراغان جي روشني

دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 561 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”ملفوظات اعليٰ حضرت“ (مڪمل) صفحي 174 تي آهي:

عرض: ميلاد شريف ۾ جهاڙ (پنجن شاخن جو مشعل) فائوس (هڪ قسر جي بتي، جنهن تي پنڃري جي شڪل وانگر سنهڙو ڪپڙو يا ڪاغذ چڙهيل هوندو آهي جيڪو گهمائڻ يا هوا جي هلڻ جي ڪري ڦرندو آهي) ڦروش (هي فرش جو جمع آهي) وغيره سان زيب و زينت اسراف آهي يا نه؟ **ارشاد:** علماء فرمائن ٿا **لَا خَيْرَ فِي الْإِسْرَافِ وَلَا فِي الْغَيْرِ** (يعني اسراف ۾ ڪا پلائي ناهي ۽ پلائيءَ جي ڪمن ۾ خرچ ڪرڻ ڪو اسراف ناهي) جنهن شيء سان ذڪر شريف جي تعظيم مقصود هجي هرگز منع نٿي ٿئي سگهي

هڪ هزار ڏيڻا

امام عزالي **رحمۃ الله عليه** احياء العلوم شريف ۾ سيد ابو علي رُوڊباري **رحمۃ الله عليه** کان نقل ڪيو آهي ته هڪ نيڪ ٻانهي ذڪر شريف جي مجلس قائم ڪئي ۽ ان ۾ هڪ هزار ڏيڻا روشن ڪيا هڪ ماڻهو

جيڪو رڳو ظاهر ئي ڏسندو هو اتان کان لنگهيو، اها ڪيفيت ڏسي واپس وڃڻ لڳو مجلس قائم ڪرڻ واري (بانيءَ مجلس) ان جو هٿ پڪڙيو ۽ اندر وٺي ويو، ۽ ان کي چيائين جيڪو ڏيئو مان غير خدا لاءِ روشن ڪيو آهي ان کي وسائي ڇڏ، هن ڏاڍيون ڪوششون ڪيون پر ڪوبه ڏيئو ٿڌو نه ٿيو (يعني نه وساميو). (احياءُ العلوم ج 2 ص 26 ملخصاً)

لهراؤ سبز پرچم اے اسلامي بھائیوں!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّي اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّد

تُوبُوا إِلَى اللّٰهِ! اَسْتَغْفِرُ اللّٰه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّي اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّد

نيڪ نمازي بڻجڻ جي لاءِ

هر جمعرات نمازِ مغرب کان بعد اوهان جي علائقي ۾ ٿيندڙ دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۾ الله عزوجل جي رضا جي لاءِ سُنن سُنن نيتن سان سڄي رات شريعت فرمايو. سُنن جي تربيت جي لاءِ مدني قافلي ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ هر مهيني تي ڏينهن سفر ۽ روزانو ”فڪرِ مدينه“ جي ذريعي مدني انعامات جو رسالو پري ڪري هر مدني مهيني جي پهرين تاريخ ۾ پنهنجي ذميدار کي جمع ڪرائڻ جو معمول بڻايو.

منهنجو مدني مقصد: ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي“ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ پنهنجي اصلاح جي لاءِ ”مدني انعامات“ تي عمل ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ ”مدني قافلن“ ۾ سفر ڪرڻو آهي. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ

عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه محلہ سوداگران پراڻي سبزي منڊي ڪراچي

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 7213

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net